

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. Варна , 06.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и осми юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Търговско дело №
20203100901384 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба **вх. № 26831/30.12.2020 г.** от ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Граф Игнатиев“, № 2, ет. 4, с която са предявени обективно кумулативно и субективно съединени искове, всеки с правно основание чл. 558, ал. 7 от КЗ, **за осъждането на Р. Д. В., ЕГН *******, с местожителство в *********, **да заплати сумата 51000.00 лв.**, представляваща размер на изплатено обезщетение за вреди на пострадало лице, по щета № 210310/16.08.2018 г. и сумата **25000.00 лв.**, представляваща размер на изплатено обезщетение за вреди на пострадало лице, по щета № 210070/15.01.2017 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумите.

Ищецът твърди, че на 20.08.2015 г., около 22:30 ч., в гр. Варна на кръстовището на бул. „Вл. Варненчик“ и ул. „Отец Паисий“ е настъпило ПТП по вина на ответника като водач на л.а. „Шкода Фабия“, ДК № *********, при което пострадали пешеходците М. Г. Р. и Димо Андонов Д.. Сочи, че наказателната отговорност на виновния водач била ангажирана с влязла в сила присъда по нохд № 1374/2016 г., на ВРС. Излага, че към датата на произшествието виновния водач е управлявал автомобил без наличие на действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Твърди, че в резултат на произшествието М. Р. получила следните травматични увреждания: контузия на главата, мозъчно сътресение, счупване на дясна лъчева кост в долна трета, счупване на първа дланна кост на лява китка, счупване на главичката на малкия

пищял на дясна подбедрица, счупване на короната на първи горен десен зъб, порезни рани по предна повърхност на гърдите и торса с формиране на келоидни cicatrices. Допълнително били констатирани белези над дясна вежда, в областта на дясна буза – 6 бр. cicatrices, под долна устна и по долна част на брадичка – два хоризонтални белега. Пострадалата предявила претенция, по която била образувана щета № 210310/16.08.2018 г. По щетата било определено първоначално обезщетение в размер на 45000.00 лв. и последващо в размер на 6000.00 лв., които били изплатени на 31.08.2018 г. 01.11.2018 г. В резултат на същото произшествие Д.Д. получил следните травматични увреждания: разкъсване на разгъвни мускули и сухожилия на 2-ри и 3-ти пръсти на лява ръка, лекувани оперативно, счупване на 4-та и 5-та дланни кости на лява китка, лекувани консервативно с гипсова имобилизация, счупване на носни кости, лекувани консервативно, открита рана на дясно коляно, открита рана на дясна предмишница. Пострадалият предявил претенция, по която била образувана щета № 210070/15.01.2017 г. По щетата било определено обезщетение в размер на 25000.00 лв., което било изплатено на 01.03.2017 г.

Излага, че ответникът е бил поканен да възстанови изплатените обезщетения, което последния не е сторил.

В срока по чл. 367 ГПК, ответникът Р.В., не депозира писмен отговор. В писмено становище преди съдебно заседание оспорва исковете по размер и счита, че ищецът не е ангажирал доказателства за определяне размера на изплатеното обезщетение. Счита, че обезщетенията не съответстват на критерия за справедливост.

В съдебно заседание страните, чрез процесуални представители, поддържат въведените доводи и възражения.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено от **фактическа страна**, следното:

Не се спори между страните, а и се установява от материалите по приобщеното нхд № 1374/2016 г., на ВРС, XXVII с., че с Присъда № 193/17.05.2016 г., ответника в настоящото производство - Р. Д. В., ЕГН *****, е признат за виновен в това, че на 20.08.2015 г., в гр. Варна, при управление на МПС – л.а. „Шкода Фаbia“, ДК № *****, нарушил правилата за движение по пътищата - чл. 37, ал. 1 ЗДвП и по непредпазливост причинил на Д.Д., средна телесна повреда, изразяваща се в комбинирана травма в областта на левия горен крайник с увреждане на разгъвните сухожилия и счупване на дланни кости и три средни телесни повреди на М. Р., изразяващи се в счупване на дясна лъчева кост, счупване на първа дланна кост на лява ръка, счупване на главичката на десен малък пищял - престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. 3, б. „а“, вр. ал. 1, б. „б“, предл. 2 НК като е освободен от наказателна отговорност и му е наложена глоба в размер на 2500.00 лв., по реда на чл. 78а НК. Решението е влязло в законна сила на 02.06.2016 г.

Не се спори между страните, а и се установява от представените писмени доказателства (л. 21-37), че на 15.02.2017 г. при ищеца е постъпило уведомление за неимуществени вреди, изходящо от Д.Д.. В резултат на постъпилото уведомление е образувана щета № 210070/15.02.2017 г. С Протокол № 07/28.02.2017 г. Управителния съвет на ГФ е определил и одобрил за изплащане на пострадалия Д. сумата 25000.00 лв., за понесените неимуществени вреди от произшествието. На 01.03.2017 г. сумата е била изплатена по банков път на пострадалия.

Не се спори между страните, а и се установява от представените писмени доказателства (л. 39-96), че на 16.08.2018 г. при ищеца е постъпило уведомление за неимуществени вреди, изходящо от М. Р. и допълнителна молба от 19.10.2018 г. В резултат на постъпилото уведомление е образувана щета № 210310/16.08.2018 г. С Протокол № 18/30.08.2018 г. Управителния съвет на ГФ е определил и одобрил за изплащане на пострадалата Р. сумата 45000.00 лв., за понесените неимуществени вреди от произшествието. На 31.08.2018 г. сумата е била изплатена по банков път на пострадалата. По депозираната допълнителна молба с Протокол № 24/31.10.2018 г. Управителния съвет на ГФ е определил и одобрил за изплащане на Р. допълнително сумата от 6000.00 лв. На 01.11.2018 г. сумата е била изплатена по банковата сметка на пострадалата.

Между страните, не е било предмет на спор, а и се установява от представената Справка от база данни на ИЦ към ГФ, обстоятелството, че процесният автомобил „Шкода Фабиа“, ДК № ***** е управляван от ответника без да е налице действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на настъпване на произшествието - 20.08.2015 г.

По делото е представена медицинска документация във връзка с лечението и възстановяването на пострадалите от ПТП Д. и Р.

В хода на производството е назначена СМЕ, чието заключение, неспорено от страните, е приобщено към доказателствата от съда. Заключение се кредитира като компетентно и безпристрастно дадено. След запознаване с медицинската документация и извършен преглед на пострадалите, експертът заключава, че в резултат на произшествието пострадалата Р. е получила като пешеходец порезни наранявания в областта на лицето и гръдния кош, които са резултат на удари с или върху предмети с режещи ръбове, счупване на дясна лъчева кост, счупване на първа дланна кост на лява ръка, счупване на главичката на десен малък пищял, мозъчно сътресение, счупване на короната на първи горен десен зъб в областта на режещия ръб, които са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети. Телесните увреждания, свързани със счупване на кости са обусловили трайни затруднения в движението на съответните крайници за период между 1.5 и 2.5 месеца. В съвкупността си останалите травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. По отношение на порезните наранявания експертът е установил, че са довели до оформяне на видими белези в областта на лицето и създават видима асиметрия в

нормалния човешки облик.

По отношение на пострадалия Д., експертът след запознаване с документацията и личен преглед, заключава, че по време на същия инцидент е получил разкъсно-контузни рани в областта на 2-ри и 3-ти пръсти на лявата ръка с увреждане в дълбочина на гръбната сухожилна разтеглица, с увреждане на сухожилията на 2-ри и 3-ти пръсти на лява ръка, счупване на 4-ти и 5-ти дланни кости на лява ръка, счупване на носните кости, разкъсно-контузна рана в областта на дясно коляно. Всички увреждания са резултат от удари с или върху твърди, тъпи предмети, реализирани в областта на лицето, левия горен и десния долен крайници. Установява се още, че е налице комбинирана травма в областта на левия горен крайник с увреждане на разгъвни сухожилия и счупване дланни кости, която е обусловила трайно затруднение в движенията на крайника за периода не по-малък от 2-3 месеца като експертът уточнява, че всяко едно от тези увреждания само по себе си води до затруднение надхвърлящо един месец. Експертът е установил, че към момента на експертизата е налице ограничение в сгъването и разгъването на втори и трети пръсти на лявата ръка на пострадалия Д..

По делото е назначена и ССЕ, чието заключение също е неоспорено от страните, приобщено е към доказателствата и се цени от настоящата инстанция като компетентно и безпристрастно дадено. От заключението се установява, че по щета № 210070/15.01.2017 г. са заплатени 25000.00 лв. на 01.03.2017 г. по банков път като сумата е постъпила по банковата сметка на постр. Д. на 02.03.2017 г. По щета № 210310/16.08.2018 г. в полза на постр. Р., по банков път, са заплатени сумите 45000.00 лв., на 31.08.2018 г. и 6000.00 лв., на 01.11.2018 г. Сумите са постъпили по банковата сметка, съответно на 31.08.2018 г. и 02.11.2018 г.

При така възприетата фактическа установеност, съдът достигна до следните **правни изводи**:

В разпоредбата на чл. 557, ал. 1 КЗ изчерпателно са изброени хипотезите, в които Гаранционен фонд изплаща обезщетения на увредените лица за причинени имуществени и неимуществени вреди. Приложима в конкретния случай е хипотезата разписана в т. 2, б. "а" на цитираната норма от КЗ. На обезщетяване в посочената хипотеза подлежат вреди настъпили в резултат на телесни увреждания, причинени на територията на РБ, от МПС, което обичайно се намира на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Събраните в хода на производството доказателства водят до извода, че изискуемите от нормата предпоставки за изплащане на обезщетение са налице, в т.ч. липсата на сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за процесния автомобил. Тези предпоставки междувпрочем не се оспорват от страна на ответника в хода на настоящото производство. Представените писмени доказателства още сочат, че от пострадалите са били предявени претенции за заплащане на обезщетения, по които са заведени щети при ГФ и са

изплатени обезщетения. При това положение и съобразно разпоредбата на чл. 558, ал. 7 КЗ с изплащане на обезщетение ГФ встъпва в правата на увреденото лице до размера на изплатеното обезщетение, лихвите и разноските за определяне и изплащането му.

Както бе посочено във фактическата установеност за процесното ПТП е ангажирана наказателната отговорност на ответника, който факт не се оспорва. Постановената от наказателния съд влязла в сила присъда е задължителна за гражданския съд, **на осн. чл. 300 ГПК** и следователно изключва преценката на настоящият състав относно това дали е извършено деянието, противоправно ли е то, вината на дееца и съставомерните последици от деянието. С оглед на изричната забрана на коментираната разпоредба, съдът намира, че в настоящото производство не може да се изследва и въпроса относно причините, поради които е настъпило произшествието, тъй като причините са релевантни към въпроса за вината. Що се отнася до механизма на произшествието, в гражданския процес тези факти могат да се обсъждат само досежно евентуално релевирано възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. В хода на настоящото производство подобни възражения от страна на ответника не се релевират.

Единствения спорен между страните момент е по размера на изплатените обезщетения, въведен за разглеждане с възражение на ответната страна. Това възражение се преценява като неоснователно. За да достигне до този извод, съдът съобрази значителните по своя характер и многобройни телесни увреждания, неминуемо свързани със значителни по интензитет и продължителност болки и страдания и за двамата пострадали, както и с търпяните от тях през продължителния период на възстановяване неудобства, свързани с това. Следва да бъде съобразено и обстоятелството, че по отношение на постр. Д. към момента на изплащане на обезщетението очевидно не е било налице пълно възстановяване от претърпяните травми, доколкото такова пълно възстановяване не се установява и от експерта по СМЕ, в хода на настоящото производство. Напротив установява се, че 6 години след произшествието все още е налице ограничение в сгъването и разгъването на втори и трети пръсти на лявата ръка. Липсата на пълно възстановяване, отнесено към младата възраст на пострадалия, който към момента на произшествието е бил на 17 години, води до извод, че определеното и изплатеното от Гаранционния фонд обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25000.00 лв. не е било завишено, а съответства на критерия за справедливост, визиран в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД.

По отношение на постр. Р. освен посочените по-горе общи и за двамата мотиви, следва да бъде съобразено и още и, че постр. Р., освен множеството счупвания, в резултат на порезните наранявания в областта на лицето са останали белези, които са загрозяващи. Бележите са установени и в хода на настоящото производство от експерта, който посочва, че същите освен, че са видими, създават и видима асиметрия в нормалния човешки облик. Тези тежки последици, налични и към момента на настоящото медицинско изследване, отнесени към младата възраст на пострадалата, която към момента на произшествието е била също на 17 години, води до извод, че определеното и изплатено обезщетение за неимуществени вреди

в размер на 51000.00 лв., също не е било завишено, а напълно съответства на критерия за справедливост, визиран в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД.

По изложените съображения настоящият състав приема, че предявените иски с правно основание чл. 558, ал. 7 КЗ са основателни и доказани и следва да бъдат уважени.

Като основателно се преценява искането за присъждане на законната лихва върху главницата от датата на депозиране на исковата молба - 30.12.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 86 ЗЗД.

Предвид изхода от спора, на основание чл. 78, ал.1 ГПК и в съответствие с направеното искане, в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноси в размер на 3840.00 лв., от които 3040.00 лв., заплатена държавна такса и 800.00 лв. възнаграждения за вещи лица.

Мотивиран от изложеното, съдът,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Д. В., ЕГН *****, с местожителство в ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Граф Игнатиев“, № 2, ет. 4, сумата **51000.00 лв. (петдесет и една хиляди лева)**, представляваща изплатено обезщетение за вреди на пострадало лице, по щета № 210310/16.08.2018 г. и сумата **25000.00 лв. (двадесет и пет хиляди лева)**, представляваща изплатено обезщетение за вреди на пострадало лице, по щета № 210070/15.01.2017 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на предявяване на исковите – 30.12.2020 г. до окончателното изплащане на сумите, както и сумата **3840.00 лв. (три хиляди осемстотин и четирдесет лева)**, представляваща направените по делото разноси, на основание чл. 558, ал. 7 КЗ и чл. 78, ал.1 ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____